O călătorie riscantă spre tărâmul tainic al asasinului

On Octombrie 27, 2012

Caută legătura dintre cauză și efect: acea constantă de "a fi" bazată pe un discernământ care cerne valorile adevărate de cele false.

Trăia într-un sistem de gândire ce pretindea să se afle pe culmile cele mai înalte ale spiritualității, dar care ignora sau disprețuia cea mai mare parte a realității morale a ființei umane. Modul său de gândire nu avea în vecinătatea lui o altă înălțime, creastă sau pisc, pe care vreo virtute, vreo orientare, vreo influență pozitivă să fi putut cerceta toată întinderea lui deșartă și rece, încremenită sub o pojghiță de smerenie falsă. Un mod de gândire rece, fără nici măcar o fărâmă de suflet, de culoare, de onoare, de visare, de fericire, luând forma unui ceas cu alarmă folosit ca mijloc de selecție a viitoarelor ținte.

S-ar fi spus că ura tot ce-i ieșea în cale. Orice om, dar mai ales orice bătrân, îi provoca repulsie, o silă de nedescris, ca o rămășiță de infern care denatura imaginea viitorului și sensul vieții sale. Un spațiu ciudat între exponenții unor gândiri cu totul și cu totul diferite. O descărcare inevitabilă, cu toată siguranța, a tensiunii directe induse de o minte confuză, păguboasă, irațională, în totală contradicție cu realitatea socio-umană.

Anton Chigurh era numele său, al asasinului, al omului hotărât și loial ambițiilor sale, care se coalizase cu răul. Omul acesta complicat și foarte aspru, omul acesta pentru care viața și moartea nu erau antagonice, nu se excludeau, ci se întrepătrundeau ca o simfonie de elanuri, disperări și derute, omul acesta atât de hăituit de propriile limite era el oare conștient de înlănțuirea de convingeri prin care se ridicase și coborâse, treaptă cu treaptă, până la aspectele reprobabile care alcătuiau orizontul lăuntric al spiritului său?

Leadership: Izbutești să-ți impui o acceptare filozofică indiferentă, ca în fața unui rău inevitabil, încât să-ți să-ți justifici o atitudine de tipul "să vină ce-o veni"?

Unui altfel de om, unei asemenea structuri de judecată, unui asemenea jucător prins într-un permanent joc al realului cu irealul nu poți să-i aplici leacul vrăjit, pastila tămăduitoare, fără să-ți pese cum și pentru ce se produce efectul.

De regulă miracolul însănătoșirii se împlinește doar în cazul celor care și-au clădit personalitatea pe o anumită gândire logică, menită să sprijine redresarea propriului lor Eu. A celor care caută legătura dintre cauza și efect: acea constantă de "a fi" bazată pe un discernământ care cerne valorile adevărate de cele false. Nu era și cazul său.

Scânteia s-a aprins. Anton Chigurh, ucidea în continuare, ghidându-se după niște principii mai presus de ființa umană. Își dădea el oare seama de tot ce se petrecea în jurul său și de tot ce se frământa într-însul?

Un fluid misterios străbătea întregul său fel de fi, ca o putere misterioasă revărsată prin spațiile ilogice care influențau substanța lăuntrică a materiei personalității sale.

Se simțea, semeț și neclintit, ca cel ce trece curajos puntea timpului pentru a pătrunde într-un tărâm tainic. Într-un deșert arid unde nu există Dumnezeu, nici legi divine, nici repere, nici oaze de speranță. Ci numai două entități complementare: deșertăciunea și moartea. *

Leadership: Poți trăi pe măsura propriei tale revelații despre tine în contextul evenimentelor care îți pot periclita integritatea prin anularea zbuciumului sufletesc din proiecția speranței față de un nou început de viață?

O înțelegere corectă și completă a dimensiunii propriei tale existențe, printr-o asumare a răspunderii față de rezultatul acțiunilor tale, este esențială în vederea păstrării echilibrului moral și a tiparelor care imprimă naturii tale o strânsă armonie. Această înțelegere, acest pion important în partida grea de șah dintre "a fi la cheremul destinului" și "a fi la comanda vieții", poate fi favorabilă ambelor părți, având și rezultate pozitive și negative.

De aceea, pentru o devenire rodnică semnificativă care se dorește a fi menținută în vigoare cât mai mult timp, și nu anulată la primul semn de dezechilibru, setează-ți "ceasul deșteptător" care să-ți amintească constant cine ești și încotro te îndrepți, care să ticăie non-stop și să-ți trezească impulsul spre o evoluție neîngrădită și ascendentă.

Poți să te transformi dintr-un om de piatră într-un om viu? Asemenea unei statui care suportă degradarea temporală, personalitatea ta poate suferi o anumită "împietrire", o statornicie a pretențiilor tale de om rațional la un nivel la care nicio virtute, nicio orientare, nicio influență nu o mai poate modifica.

A abdica de la principiile sănătoase specifice liderului care tinde spre excelență, înseamnă a te implica într-un joc periculos cu consecințe nefaste. Autocenzura, liberul arbitru trebuie să funcționeze impecabil, aidoma unui ceasornic programat să sune ori de câte ori te îndepărtezi de la "normalul" zămislit de tine în timp.

Leadership: Ești în stare să-ți păstrezi orientarea spre excelență datorită unei doctrine care pune în prim plan "inevitabilul" din proiecția unei lumi interioare care se mistuie în ea însăși?

Foarte ușor te poți transforma într-un asasin, dacă nu cu fapta, cel puțin prin modul de gândire aberant, prin tendința de îndepărtare a lumii din jur, prin negarea principiilor fundamentale care guvernează relațiile dintre indivizi, impunând o "săritură" de la concepțiile idealiste despre viață și așteptările de la ea.

O doctrină a înțelegerii ființei umane care dacă nu găsește puncte comune cu doctrinele celorlalți din jur, prezentând o anumită compoziție de valori, menținând un anumit ritm de asimilare a elementelor care compun evoluția ta, se fărâmițează până la dispariție.

Un vechi proverb chinezesc spune: " *Dacă îți cunoști dușmanul și te cunoști pe tine însuți, poți duce o sută de războaie, fără să fii înfrânt.* " Dușmanul tău cel mai mare este "asasinul", sistemul propriu de convingeri care îți influențează transformarea odată cu trecerea timpului, odată cu asimilarea anumitor valori care nu fac casă bună cu leadershipul și cu orientarea ta.

În leadership, inevitabilul reprezintă obligația de a răspunde propriei reflecții despre lume și viață în circumstanțele unei ascensiuni care poate oricând să eșueze pe traseul autoimpus spre îndeplinirea obiectivelor.

Accepți să te supui meandrelor unei gândiri păguboase, irațională, în totală contradicție cu realitatea socio-umană? Te ghidezi după niște principii sănătoase, caracteristice ființei umane raționale? Ești conștient de înlănțuirea de convingeri prin care te ridici, treaptă cu treaptă, la „înălțime"? Care sunt aspecte reprobabile care alcătuiesc orizontul lăuntric al ființei tale?

Analizează tendințele în cadrul fiecăreia dintre axele care îți compun caracterul. Colaborează constant cu acea parte puternică și profundă din personalitatea care te definește, fără să-ți exprimi o implicită preferință sau apreciere valorică pentru statutul unei personalități care îți deformează convingerile.

Alegerea ta poate fi condiționată de faptul că elementul predominant al personalității tale nu este foarte bine conturat, sau, accidental, este provocat de proiectarea unei versiuni mai dure și mai ample ale realității. Această tendință primejdioasă se întrerupe doar dacă "ceasul deșteptător" te trezește din somnul ignoranței și al inerției în gândire.

Reversul propriei identități se poate transforma într-o piatră atunci când cazi într-un caracter rece, indiferent, evoluând tot mai mult în direcția slăbiciunii numită: vanitate fără margini. Începi să devii o victim a unui destin neîndurător, gândind în termenii deșertăciunii, astfel: *"Simt că trăiesc într-un deșert arid unde nu există Dumnezeu ! "*

Convingerile care te ridică sau care te doboară sunt strâns legate de semnificația acelor evenimente cărora le atribui o notă personală de apartenență la un nivel sufletesc adânc și sincer care nu se anulează în fața reușitelor sau eșecurilor.

O călătorie riscantă spre tărâmul tainic al asasinului este o reflecție asupra valorilor pe care le considerăm cele mai bune, dar pe care le aservim unor scopuri care nu asigură menținerea unei identități sănătoase și pozitive.

Așa cum impresia pe care ți-o produce un tablou rezultă din compoziția culorilor alese de pictor, tot astfel elementul cel mai revelator al propriei tale transformări rezultă dintr-o mai bună coordonare a eforturilor de renovare a convingerilor, dar și dintr-o apropiere de acea constantă de "a fi" bazată pe un discernământ care cerne valorile adevărate de cele false.

* Notă: Anton Chigurh - personaj din filmul "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/o-calatorie-riscanta-spre-taramul-tainic-al-asasinului.html